

5) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze lub drugie: czy prawo do skargi do organu regulacyjnego na stare opłaty wynika w każdym razie z art. 47 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 19 ust. 1 akapit drugi Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), jeżeli w braku rozpatrzenia skargi przez organ regulacyjny zwrot bezprawnie pobranych starych opłat jest wykluczony na podstawie przepisów krajowego prawa cywilnego zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-489/15⁽²⁾ (wyrok z dnia 9 listopada 2017 r.)?

(1) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/34/UE z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie utworzenia jednolitego europejskiego obszaru kolejowego (Dz.U. 2012, L 343, s. 32).

(2) EU:C:2017:834, CTL Logistics.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy)
w dniu 5 września 2022 r. – QM/Kiwi Tours GmbH**

(Sprawa C-584/22)

(2022/C 441/24)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa i strona wnosząca skargę rewizyjną: QM

Strona pozwana i druga strona postępowania rewizyjnego: Kiwi Tours GmbH

Pytania prejudycjalne

Czy art. 12 ust. 2 dyrektywy (UE) 2015/2302⁽¹⁾

- 1) należy interpretować w ten sposób, że dla oceny prawa do rozwiązania umowy istotne są tylko te nieuniknione i nadzwyczajne okoliczności, które wystąpiły do momentu rozwiązania umowy,
- 2) czy w ten sposób, że należy uwzględnić również nieuniknione i nadzwyczajne okoliczności, które faktycznie wystąpią po rozwiązaniu umowy, ale jeszcze przed zaplanowanym rozpoczęciem imprezy turystycznej?

---

(1) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie imprez turystycznych i powiązanych usług turystycznych, zmieniająca rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE oraz uchylająca dyrektywę Rady 90/314/EWG (Dz.U. 2015, L 326, s. 1)

**Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 6 lipca
2022 r. w sprawie T-388/19, Puigdemont i Casamajó i Comín i Oliveres/Parlament Europejski,
wniesione w dniu 16 września 2022 r. przez Carlesa Puigdemonta i Casamaję i Antoniego Comína
i Oliveresa**

(Sprawa C-600/22 P)

(2022/C 441/25)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Carles Puigdemont i Casamajó i Antoni Comín i Oliveres (przedstawiciele: P. Bekaert, S. Bekaert, advocaten, i G. Boye, abogado)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski, Królestwo Hiszpanii

Żądania wnoszących odwołanie

Wnoszący odwołanie wnoszą do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku,
- przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania lub, tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności zaskarżonych aktów; oraz
- obciążenie Parlamentu i Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania lub, ewentualnie, orzeczenie, że rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie niniejszego odwołania wnoszące je podnoszą cztery zarzuty:

Po pierwsze, Sąd naruszył prawo oraz art. 263 TFUE, a tym samym art. 47 Karty praw podstawowych, stwierdzając, że fakt, iż Parlament uniemożliwił wnoszącym odwołanie objęcie ich mandatu, wzięcie udziału w jego posiedzeniach i wykonywanie ich mandatu od dnia 2 lipca 2019 r., nie wynika z odmowy uznania przez Parlament posiadania przez wnoszących odwołanie statusu posłów do Parlamentu Europejskiego, odzwierciedlonej w instrukcji z dnia 29 maja 2019 r. i w piśmie z dnia 27 czerwca 2019 r., a tym samym, że zaskarżone akty nie zmieniły sytuacji prawnej wnoszących odwołanie.

Zgodnie z art. 12 aktu z 1976 r. ⁽¹⁾.. do Parlamentu należy rozstrzyganie sporów, jakie mogą wyniknąć na tle postanowień aktu z 1976 r., którego art. 1 ust. 3 stanowi istotny przepis. W wyroku *Donnici* ⁽²⁾ błędnie zinterpretowano podział kompetencji między władzami krajowymi a Parlamentem, o którym mowa w art. 12 aktu z 1976 r., w odniesieniu do kompetencji przyznanych Parlamentowi. W każdym wypadku wnoszący odwołanie mieli prawo do objęcia mandatu w oczekiwaniu na decyzję dotyczącą sporu, w który wdali się z Parlamentem, w związku z czym Sąd naruszył prawo, orzekając w zaskarżonym wyroku, że zaskarżone akty nie zmieniły sytuacji wnoszących odwołanie.

Sąd naruszył prawo, stwierdzając, że decyzja o odmowie zainicjowania działań w celu potwierdzenia przywilejów i immunitetów wnoszących odwołanie na podstawie art. 8 regulaminu Parlamentu Europejskiego nie jest aktem podlegającym zaskarżeniu.

Sąd naruszył prawo, twierdząc, że wnoszący odwołanie nie zwrócili się do Parlamentu Europejskiego o ochronę ich przywilejów i immunitetów na podstawie art. 7 i 9 regulaminu Parlamentu Europejskiego.

⁽¹⁾ Akt dotyczący wyborów posłów do Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich (Dz.U. 1976, L 278, s. 5), załączony do decyzji Rady 76/787/EWWiS, EWG, Euratom z dnia 20 września 1976 r. (Dz.U. 1976, L 278, s. 1), zmieniony decyzją Rady 2002/772/WE, Euratom z dnia 25 czerwca i 23 września 2002 r. (Dz.U. 2002, L 283, s. 1) [tłumaczenie nieoficjalne].

⁽²⁾ Wyrok z dnia 30 kwietnia 2009 r., *Włochy i Donnici/Parlament* (C-393/07 i C-9/08, EU:C:2009:275).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesverwaltungsgericht
Tirol (Austria) w dniu 19 września 2022 r. – Umweltverband WWF Österreich i in./Tiroler
Landesregierung**

(Sprawa C-601/22)

(2022/C 441/26)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesverwaltungsgericht Tirol

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Umweltverband WWF Österreich, ÖKOBÜRO – Allianz der Umweltbewegung, Naturschutzbund Österreich, Umweltdachverband, Wiener Tierschutzverein

Druga strona postępowania: Tiroler Landesregierung